

MP 08/09/16

Odvjetničko društvo
KALLAY & PARTNERI d.o.o.

Datum: u Zagrebu, dana 08.09.2016. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
 SPLIT
 09-09-2016
 Preko pošte

putem:

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
 Sukolšanska 6
 21 000 SPLIT

Predava za poštu obično-priv. dne 28
 POŠTA
 Broj prijavitelja / prilog
 Takovana FON POTPIS

za:

VIŠOKI TRGOVAČKI SUD
 REPUBLIKE HRVATSKE
 Petra Berislavića 11
 10 000 ZAGREB

Na posl. broj: St-45/2015

Stečajna pravna stvar:

Stečajni vjerovnik: TECHCOM GmbH sa sjedištem u Republici Njemačkoj, D-80636 München, Leonrodstrasse 58, (ranije: D-80809 München, Pommernstr. 13/13a), OIB: 23444430505, broj iz registra: HRB 100446, koje zastupa odvjetnik Marko Kallay, odvjetnica Ivna Medić, odvjetnik Vedran Plasaj i odvjetnica Livija Sokol iz Odvjetničkog društva KALLAY & PARTNERI d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ilica 1A/III;

Stečajni dužnik: ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, MBS: 080777902, MB: 2807823, žiro-račun IBAN/broj HR1125030071100102814 otvoren kod Sberbank d.d. sa sjedištem u Zagrebu, koje zastupa stečajni upravitelj Berislav Bušelić;

VPS: 105.063.309,02 kn
Radi: prijave tražbine stečajnog vjerovnika
Naš broj: 00 16/0027
Predaja: preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom

ŽALBA

na rješenje od dana 05.09.2016.godine

3X, prilozi, pristojba

stečajnog vjerovnika

I. Ovim se obavještava sud da je stečajni vjerovnik opunomoćio odvjetnika Marka Kallaya, odvjetnicu Ivnu Medić, odvjetnika Vedrana Plasaja i odvjetnicu Liviju Sokol iz Odvjetničkog društva KALLAY & PARTNERI d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ilica 1A/III, da zastupaju istoga u ovom sudnom postupku, te isti u prilogu ovog podneska dostavljaju izvornik odvjetničke punomoći temeljem koje su navedeni odvjetnici ovlašteni za zastupanje. S obzirom na navedeno, to se predlaže sudu da sva pismena ubuduće dostavlja izravno navedenim novim punomoćnicima.

DOKAZ: Izvornik odvjetničke punomoći od dana 11.07.2016. godine

Odvjetničko društvo KALLAY & PARTNERI d.o.o.
 ILICA 1A/III • 10 000 ZAGREB • HRVATSKA
 (TELEFON) +385 1 4811 982 • (FAX) +385 1 4811 982
 UPISANO U SUDSKI REGISTAR TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU
 OIB: 86709918716; MBS: 080885137; MB: 2001680;
 ŽIRO-RACUN OTVOREN KOD RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. IBAN: HR6024840061103643824
 TEMELJNI KAPITAL U IZNOSU OD 408.000,00 HRK UPLAĆEN U CIJELOSTI
 ČLAN UPRAVE DRUŠTVA • DIREKTOR: ODVJETNIK MARKO KALLAY
 INFO@KALLAY-PARTNERI.HR • WWW.KALLAY-PARTNERI.HR

II. Dana 05.09.2016. godine sud je na e-oglasnoj ploči suda objavio rješenje od dana 05.09.2016. godine kojim je tražbina stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda u iznosu od 105.063.309,02 kn (slovima: sto pet milijuna šezdeset tri tisuće tristo devet kuna i dvije lipe) iz točke 1. A/ izričke pobijanog rješenja u cijelosti osporena od strane stečajnog upravitelja te je točkom 1.C/ izričke pobijanog rješenja sud utvrdio da se osporena tražbina stečajnog vjerovnika ne temelji na ovršnoj ispravi te je uputio stečajnog vjerovnika da u roku od 8 (slovima: osam) dana od primitka istog rješenja, pokrene parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja u parnici osporene mu tražbine u ovom stečajnom postupku.

Stečajni vjerovnik temeljem članaka od članka 348. do članka 377.a, te članaka od članka 378. do članka 381. Zakona o parničnom postupku, (S.l. 4/77, 36/1977, 6/1980, 36/1980, 43/1982, 69/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 35/1991, N.N. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 2/2007, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014), (nadalje u tekstu: ZPP), a koji se u ovom stečajnom postupku primjenjuje temeljem članka 6. Stečajnog zakona (N.N. 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012), (nadalje u tekstu: SZ), ulaže žalbu protiv gore navedenog rješenja u cijelosti radi toga što je sud bitno povrijedio odredbe ZPP-a i SZ-a, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, a što su kao žalbeni razlozi predviđeni u članku 353. stavku 1. točka 1. do 3. ZPP-a.

III. Stečajni vjerovnik posebno ističe da je sud pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava jer nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili takvu odredbu nije pravilno primijenio, a što predstavlja žalbeni razlog iz članka 356. ZPP-a, a sve iz razloga kako slijedi.

Točkom C/ pobijanog rješenja sud je, utvrdio da se osporena tražbina stečajnog vjerovnika ne temelji na ovršnoj ispravi, i to tražbina stečajnog vjerovnika u cjelokupnom osporenom iznosu od 105.063.309,02 kn te je shodno navedenom uputio stečajnog vjerovnika na pokretanje parničnog postupka radi utvrđivanja osporene tražbine.

Pri tome se ističe kako stečajni vjerovnik dio svoje tražbine u iznosu od 86.695.474,16 kn (11.381.687,64 EUR), temelji na potraživanju iz Ugovora o atipičnim tajnim udjelima u društvu FE Magnetiti d.o.o. (dalje: Ugovor). Temeljem Ugovora o pripajanju od 24.03.2014. godine društvo FE Magnetit d.o.o. pripojeno je stečajnom dužniku, a čime su na stečajnog dužnika prešla sva prava i obveze društva FE Magnetit d.o.o.. Nadalje, radi osiguranja potraživanja stečajnog vjerovnika iz gore navedenog Ugovora stečajni dužnik i vjerovnik su dana 12.11.2014. godine sklopili Sporazum o zasnivanju lebdećeg založnog prava koji je solemniziran kod javnog bilježnika Marijana Jurića broj ovjere OV-12059/2014 (dalje: Sporazum). Navedenim Sporazumom, a koji **Sporazum je dostavljen uz prijavu tražbine od dana 14.12.2015. godine**, je u korist vjerovnika, upravo radi osiguranja gore navedene tražbine iz Ugovora, zasnovano založno pravo na predmetima zaloga specificiranim u Sporazumu.

Isto tako vjerovnik je na ročištu od dana 14.06.2016. godine prije nego je njegova tražbina ispitana u sudski spis predao i dvije (2) bjanko zadužnice od dana 31.07.2013. godine, solemnizirane od javnog bilježnika Boška Jurišića pod posl. brojem ovjere OV-5591/13 na iznos od 74.318,09 USD i posl. brojem ovjere OV-5593/13 na iznos od 557.543,24 EUR, a kojima je u navedenim iznosima osigurana tražbina iz otvorenih stavaka specificiranih u točki A) prijave tražbine od dana 14.12.2015. godine.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis

Ovime se nadalje ističe kako je sud još rješenjem od dana 14.06.2016. godine, kojim je odbacio podnesak stečajnog vjerovnika od dana 08.06.2016. godine kojim se dostavljaju gore navedena pojašnjenja, tretirajući isti kao novu prijavu tražbine stečajnog vjerovnika, posve pogrešno zauzeo stajalište kako se tražbina stečajnog vjerovnika ne temelji na ovršnoj ispravi.

Naime, stečajni upravitelj je svojim podneskom od dana 08.06.2016. godine tek pojasnio navode iz svoje pravovremeno podnesene prijave tražbine od dana 14.12.2015. godine koji se odnose na osnovu

I iznos potraživanja, a koja prijava tražbine je ispitana tek na ispitnom ročištu od 14.06.2016. godine. Posebno se ističe okolnost da je stečajni vjerovnik u predmetnom podnesku ukazao da je potraživanje istoga prema stečajnom dužniku osigurano ovršnom ispravom, i to navedenim Sporazumom, a koji Sporazum je dostavljen uz prijavu tražbine od dana 14.12.2015. godine. Stoga nije točna tvrdnja suda iz točke 12/11/3 kako vjerovnik svojoj prijavi od dana 14.12.2015. godine nije priložio „...bilo kakvu ovršnu ispravu...“, a sve obzirom da je nesporno da je Sporazum ovršna isprava, kako će se nadalje pojasniti, i da je dostavljena u prilogu prijave od dana 14.12.2015. godine.

Slijedom navedenoga, navedenim podneskom stečajni vjerovnik nije prijavio tražbinu temeljem nove osnove, a sve jer ovršna isprava nije osnova potraživanja nego samo sredstvo osiguranja tražbine vjerovnika.

DOKAZ: Podnesak stečajnog vjerovnika od dana 08.06.2016. godine
Uvid u ovosudni spis

Nadalje, vezano za gore navedeni Sporazum kao ovršnu ispravu, ali i bjanko zadužnice od dana 31.07.2013. godine, solemnizirane od javnog bilježnika Boška Jurišića pod posl. brojem OV-5591/13 i OV-5593/13 koje su sudu predane na ročištu dana 14.06.2016. godine, o čemu sud iznosi svoje stavove u točki 12/11/4 pobijanog rješenja, ovime se ističe kako slijedi.

Člankom 175. stavak 1. i 2. SZ-a je određeno da se prijavljene tražbine na ispitnom ročištu ispituju prema svojim iznosima i redu te da je stečajni upravitelj dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu, a člankom 180. SZ-a je određeno da se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, iz čega je evidentno kako se sve dok tražbina nije ispitana na ispitnom ročištu ista može, u najmanju ruku, pojašnjavati. Iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno kako je stečajni vjerovnik sva pojašnjenja vezano za svoju prijavu tražbine od 14.12.2015. godine dostavio stečajnom upravitelju prije održavanja ispitnog ročišta od dana 14.06.2016. godine.

Sve gore navedeno potvrđuje da je svojim postupanjem sud pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, budući je propustio utvrditi da je tražbina stečajnog vjerovnika u većem dijelu osigurana ovršnom ispravom, a slijedom čega je posljedično propustio primijeniti odredbu članka 178. stavka 4. SZ-a kojom je predviđeno da će ukoliko za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava sud na parnicu uputiti osporavatelja, ovdje stečajnog upravitelja, da dokaže osnovanost svog osporavanja.

IV. Stečajni vjerovnik je protiv gore navedenog nezakonitog rješenja suda od 14.06.2016. godine o odbacivanju naknadne prijave još dana 24.06.2016. godine podnio pravovremenu i argumentiranu žalbu, o kojoj drugostupanjski sud do dana sastave ove žalbe nije riješio, a koji spis se pred Visokim Trgovačkim sudom Republike Hrvatske vodi pod posl. brojem Pž-5447/16

DOKAZ: Preslika žalbe stečajnog vjerovnika na rješenje od dana 14.06.2016. godine podnesene dana 24.06.2016. godine
Uvid u spis Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj Pž-5447/16

Imajući u vidu kako je odlučivanje drugostupanjskog suda u postupku pod posl. brojem Pž-5447/16 od značaja na pravilno odlučivanje povodom ove žalbe stečajnog vjerovnika, a posebno budući da je pobijano shvaćanje suda iz navedene odluke u najvećoj mjeri izravno odnosi i na predmetno pobijano rješenje, ovime se predlaže spojiti spise povodom žalbe stečajnog vjerovnika od dana 24.06.2016. godine Visokim Trgovačkim sudom Republike Hrvatske vodi pod posl. brojem Pž-5447/16 i ove žalbe.

V. Nadalje, stečajni vjerovnik ovime ističe da je sud u točki 12/11/4 pobijanog rješenja počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, a sve obzirom da su razlozi pobijanog rješenja nejasni i proturječni, i to iz razloga kako slijedi.

Naime, imajući u vidu navedene odredbe članak 175. stavak 1. i 2. SZ-a kojim je određeno da se prijavljene tražbine na ispitnom ročištu ispituju prema svojim iznosima i redu te da je stečajni upravitelj dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu, kao i odredbu članka 180. SZ-a kojom je određeno da se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, ali i članka 176. SZ-a na koje se poziva sud, ovime se ističe kako je niti podneskom od 08.06.2016. godine niti predajom gore navedenih zadužnica vjerovnik nije izvršio novu prijavu tražbina, odnosno da nema mjesta primjeni članka 176. SZ-a.

Naime, kako je već pojašnjeno vjerovnik smatra da iz članaka 175. stavak 1. i 2. SZ-a i 180. SZ-a evidentno proizlazi da se, sve dok tražbina nije ispitana na ispitnom ročištu ista može, u najmanju ruku, pojašnjavati.

DOKAZ: Uvid u Sentencu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-409/06
Uvid u Sentencu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-847/06

Osim toga, vezano za gore navedene zadužnice ovime se ukazuje kako je sadržaj prijave tražbine propisan člankom 173. stavkom 1. SZ-a sukladno kojem se istoj prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje, a u prijavi se, između ostaloga navodi pravna osnova i iznos tražbine. Obzirom da se navedenim zadužnicama (i predmetnim Sporazumom) navedena tražbina osigurava, a ne navodi se, mijenja, dopunjuje ili na bilo koji način utječe na pravnu osnovu i iznos tražbine, niti se ta tražbina istim ispravama dokazuje, evidentno je kako je ekstenzivno tumačenje članka 176. SZ-a kako ga tumači sud neosnovano.

Istina je da, sukladno članku 98. stavku 1. SZ-a, nakon otvaranja stečajnoga postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika. Međutim, sud potpuno propušta utvrditi da su gore navedeni Sporazum i zadužnice kojima odbija priznati status ovršne isprave u ovome stečajnom postupku solemnizirana od javnog bilježnika još dana 12.11.2014. godine, odnosno dana 31.07.2013. godine, odnosno mnogo prije nego što je došlo do otvaranja ovog stečajnog postupka.

VI. Stečajni vjerovnik ovime posebno ističe kako je nejasno iz kojeg razloga sud u točki 12/11/4. obrazloženja pobijanog rješenja, a vezano za naknadni rok za prijavu tražbine iz članka 176. SZ-a, navodi „...radi se o roku istovjetnom roku za žalbu...“. Osim što je sud propustio obrazložiti svoj stav, navedena analogija je i neopravdana i zakonski neosnovana budući da se radi o dva u cijelosti različita pravna instituta. Osim toga, čak i kada bi navedena analogija bila primjenjiva, ovime se ističe da ju je sud pogrešno primijenio.

VII. Nadalje, ovime se posebno osporavaju navodi suda iz točke 12/11/6 pobijanog rješenja kojima sud obrazlaže da gore navedeni Sporazum nije ovršna isprava jer isti ima snagu sudske nagodbe, a koja po shvaćanju suda sama za sebe nije ovršna isprava, već da bi sudska nagodba bila ovršna isprava, tražbina koju prema nagodbi treba ispuniti mora biti **dospjela**.

Pri tome sud dalje navodi kako je prema točki 2.5. Sporazuma krajnji rok otplate tražbine iz tog Sporazuma je 31.12.2022. godine pa da bi stoga tražbina iz tog Sporazuma dospjela dana 01.01.2023. godine i tek tada bi, po shvaćanju suda, isti Sporazum predstavljao ovršnu ispravu, a sve do tad taj Sporazum ima značenje neovršne sudske nagodbe.

S time u vezi ovime se ukazuje kako je člankom 73. stavkom 1. SZ-a propisano: „...nedospjele tražbine dospjevaju otvaranjem stečajnoga postupka...“. Obzirom da je ovosudni stečajni postupak otvoren dana 18.11.2015. godine tog su dana dospjele i sve nedospjele tražbine vjerovnika pa tako i vjerovnika TECHCOM GmbH iz Sporazuma, odnosno predmetni se navod suda ukazuje kao ne samo pogrešan nego i protivan odredbama SZ-a. Po toj logici u stečajnom bi se postupku mogle namiriti samo tražbine dospjele da dana otvaranja stečajnog postupka, dok nije sasvim jasno što bi po shvaćanju ovog suda bila sudbina tražbina koje u tom trenutku još nisu dospjele.

Konačno, vezano za navod suda da javni bilježnik nije utvrdio ovršnost istog Sporazuma niti da se to više može učiniti radi otvaranja ovoga stečajnog postupka nad dužnikom, ovime se ističe kako je stečajni vjerovnik ishodio i sudu dostavio potvrdu ovršnosti izdanu na Sporazumu od strane javnog bilježnika, i to upravo na dan 18.11.2015. godine, odnosno sukladno gore navedenom članku 73. stavkom 1. SZ-a. Pri tome, nije jasno temeljem kojih zakonskih odredbi bi bilo zabranjeno ili nemoguće ishoditi navedenu potvrdu ovršnosti nakon otvaranje stečajnog postupka.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis
Podnesak vjerovnika od dana 05.09.2016. godine s prilogom

VIII. Vezano za ovršnost Sporazuma ovime se dodatno ističe kako slijedi.

Odredbom članka 54. Zakona o javnom bilježništvu, (N.N. 78/1993, 29/1994, 162/1998, 16/2007, 75/2009), (dalje: ZJB) određeno je kako je javnobilježnički akt izvršna isprava ako ispunjava sljedeće uvjete: a) ako je u njemu utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i b) ako sadrži izjavu obveznika o tome da se na temelju tog akta može, radi ostvarenja dužne činidbe, a nakon dospelosti obveze, neposredno provesti prisilna ovrha.

Ugovaranjem ova dva uvjeta uvodi se klauzula *exequendi* - ovršna klauzula - na temelju koje vjerovnici mogu osigurati svoje tražbine s učinkom neposredne ovrhe na imovini dužnika i to odmah po dospijeću i neplaćanju tražbine. Navedeno potvrđuje i sudska praksa: „...Ugovor o zajmu sačinjen između stranaka u obliku javnobilježničkog akta s klauzulom *exequendi*, također ima svojstvo ovršne isprave. Naime, ako ugovor o zajmu sadrži klauzulu temeljem koje je zajmoprimatelj suglasan da zajmodavatelj može radi ostvarenja svoje tražbine nakon dospelosti neposredno provesti prisilnu ovrhu na svim predmetima zajmoprimatelja koja mogu biti predmet ovrhe, i sklopljen je u obliku javnobilježničkog akta, to znači da zajmodavatelj može ostvarivati svoja prava u ovršnom postupku...“ (Vrhovni sud, Rev x 507/2014-2 od 18.06.2014.).

Isto tako, „...Sud određuje ovrhu samo na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave (čl. 20. OZ), a ovršna isprava je i javnobilježnička isprava (čl. 21. toč. 3.OZ). Prema odredbi čl. 54. st. 1. Zakona o javnom bilježništvu ("Narodne novine" broj 78/93. i 29/94. – dalje: ZJB) javnobilježnički akt je ovršna isprava ako je u njemu utvrđena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obvezanika o tome da se na temelju tog akta može radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, neposredno provesti prisilno izvršenje. Takvu snagu u smislu čl. 59. st. 1. ZJB ima i potvrđena (solemnizirana) isprava ako je sastavljena prema odredbama iz čl. 54. ZJB...“ (Vrhovni sud, Rev 856/2005-2 od 26.10.2005.).

DOKAZ: Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev x 507/2014-2 od dana 18.06.2014. godine
Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev x 856/2005-2 od dana 26.10.2005. godine

Upravo imajući u vidu gore navedeno ovime se ističe kako je u samome Sporazumu člankom 5.1.1. propisano slijedeće: „...Zalogodavac ovime izričito ovlašćuje Zalogoprimca da, radi naplate Osiguranih obveza te nakon nastupa Datuma neplaćanja, može neposredno zatražiti prisilno namirenje iz Zaloga...“, a što evidentno predstavlja klauzulu *exequendi*, temeljem koje Sporazum ima svojstvo ovršne isprave, a sve obzirom da je temeljem članka 73. SZ-a tražbina iz istog Sporazuma dospjela na dan otvaranja stečajnog postupka.

Ovime se također ističe kako je člankom 28. stavkom 1. Ovršnog zakona, (N.N. 112/2012, 25/2013, 93/2014) propisano „...javnobilježnička isprava ovršna je ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave...“.

Obzirom da se u pobijanom rješenju sud poziva na odredbe članka 27. Ovršnog zakona (N.N. 112/12, 25/2013, 93/2014, dalje: OZ) vežući pravnu narav Sporazuma uz sudsku nagodbu, a propušta uočiti da se treba primijeniti odredba članka 28. OZ-a, sud je pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava.

Iz navedenoga je evidentno da za ovršnost Sporazuma nije potrebno da isti ima potvrdu ovršnosti javnog bilježnika, iako je vjerovnik i to ishodilo, odnosno da je shvaćanje suda glede ovršnosti u cijelosti neosnovano.

IX. Nadalje, vezano za navode suda iz točke 12/11/6 kojima sud ističe kako je Sporazumom založno pravo stečeno dana 13.04.2016. godine jer bi navodno tog dana kod Financijske agencije (dalje: FINA), Upisničko mjesto Split, bio zaprimljen Prijedlog za upis založnog prava na pokretninama u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja, ovime se ističe kako je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Naime, stečajni je vjerovnik već dana 12.11.2014. godine FINA-i podnio prijedlog za navedeni upis založnog prava.

Pri tome se ističe kako je sud očito pogrešno cijenio ispravu „...Prijedlog za glavni upis...“ od dana 10.04.2015. godine koji na strani 5. sadrži i zaključak br. 6513-344/14 kojim se navedeni upis nalaže u ulošku glavne knjige tog istog broja. Naime, obzirom da je vjerovnik prijedlog za upis podnio dana 12.11.2014. godine, a da je isti odobren gore navedeni prijedlogom i zaključkom FINA-e od 10.04.2015. godine notorno je kako vjerovnik nije mogao podnijeti prijedlog za upis tri dana kasnije, odnosno dana 13.04.2015. godine kako to krivo zaključuje sud. Naime, navedeni se datum 13.04.2015. godine odnosi na potvrdu Službe upisa o primitku prijedloga i zaključka temeljem kojeg je izvršen sam upis navedenog založnog prava.

DOKAZ: Prijedlog za glavni upis od dana 12.11.2014. godine
 Prijedlog za glavni upis i zaključak od dana 10.04.2015. godine
 Potvrda FINA-e od dana 08.09.2016. godine

Iz navedenoga je evidentno da je stečajni vjerovnik svoje založno pravo stekao dana 12.11.2014. godine, dakle prije roka određenog u članku 97. SZ na koji se poziva sud.

Pri tome se ističe kako je sud pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava jer nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti, a sve iz razloga kako slijedi. Naime, u točki 2.B) izreke pobijanoga rješenja sud je pogrešno utvrdio „...kako je otvaranjem stečajnog postupka nad uvodno navedenim stečajnim Dužnikom, dana 18. studenoga 2015. godine, prestalo razlučno pravo vjerovnika TECHOM GmbH (...) i to temeljem članka 97. SZ-a...“ kako to sud navodi u točki 12/11/6 obrazloženja pobijanoga rješenja.

Neovisno o gore navedenom pogrešnom utvrđenju činjenice da bi vjerovnik svoj prijedlog za upis podnio dana 13.04.2015. godine, već je isti podnesen dana 12.11.2014. godine, primjena članka 97. SZ-a u ovome slučaju je bespredmetna jer, sukladno sadržaju te odredbe, po zakonu prestaje samo pravo koje je stečeno ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem, a ne i ono koje je stečeno dobrovoljnim osiguranjem.

Stoga, založno pravo stečeno temeljem Sporazuma o zasnivanju lebdećega založnoga prava nije moglo prestati s danom otvaranja ovoga stečajnoga postupka jer se isto ni u kojem slučaju ne može smatrati založnim pravom stečenim „...sudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem...“ odnosno vrstama prisilnih osiguranja na koja se izričkom primjenjuje odredba članka 97. SZ-a.

Isto tako, predmetno založno pravo, kao suglasno očitovanje volje ugovornih stranaka, nikako ne može prestati po samome zakonu s danom otvaranja ovoga stečajnoga postupka, također iz razloga što se prestanak ovakve vrste radnji stečajnoga dužnika utvrđuje pobijanjem te se primjenjuju odredbe SZ-a o

pobijanju pravnih radnji stečajnoga dužnika, a što izričito potvrđuje i relevantna sudska praksa najviših sudova.

DOKAZ: Odluka Visokog trgovačkog suda posl. broj Pž 933/05-3 od dana 22.01.2008. godine
Odluka Visokog trgovačkog suda posl. broj Pž 6494/2007-5 od dana 13.7.2012

Isto tako, i pravna znanost odnosno znanstveni radovi sudaca koji rade na stečajnim postupcima na najvišim sudovima u Republici Hrvatskoj izričito zauzimaju stav da se **odredba čl. 97. SZ-a ne primjenjuje na dobrovoljna sudska osiguranja (na temelju sporazuma stranaka) već samo na prisilna osiguranja.**

DOKAZ: Uvid u stranicu 13. znanstvenoga rada Mladena Šimundića, suca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, pod nazivom „Stečajni postupak u praksi“ objavljenog u elektroničkom obliku na web stranici Sudačka-mreža.hr

Slijedom navedenoga upis predmetnog založnog prava u Upisnik založnih prava temeljem predmetnoga Sporazuma proizvodi puni pravni učinak odnosno tako stečeno založno pravo stečajnog vjerovnika nije prestalo po samome zakonu kako to pogrešno navodi sud.

Okolnost koja također nedvojbeno upućuje da se založno pravo upisano temeljem Sporazuma o zasnivanju lebdećeg založnoga prava smatra pravnim poslom koji u trenutku otvaranja ovoga stečajnoga postupka proizvodi puni pravni učinak, je i odluka Odbora vjerovnika sa sjednice od dana 28.04.2016. godine, gdje je stečajni upravitelj iznio svoj (neosnovani) stav kako se radi o nevaljanom pravnom poslu koji je pobojan sukladno odredbama SZ-a iz čega se može zaključiti da isti nikako nije mogao prestati po samome zakonu sukladno odredbi članka 97. SZ-a. Isto tako, na toj sjednici donesena je i odluka kojom se nalaže stečajnom upravitelju da „...od stečajnog suca pribavi suglasnost za pokretanje parnice radi pobijanja pravnih radnji stečajnoga dužnika – zaključenja ugovora o lebdećem založnom pravu koji je solemniziran dana 11.12.2014. godine po javnom bilježniku Marijanu Juriću iz Zagreba pod posl. br. Ov-12059/14....“.

DOKAZ: Uvid u točku ad VI sjednice Odbora vjerovnika od dana 28.04.2016. godine

X. Nadalje, vezano za navode suda iz točke 12/11/7 kojima sud ističe kako je Sporazumom osigurana tražbina iz Ugovora o zajmu, dok se u prijavi i podnesku vjerovnika od dana 08.06.2016. godine navodi da se isti Sporazum odnosi na tražbinu iz Ugovora o atipičnim tajnim udjelima, ovime se ističe kako slijedi.

Kako je već navedeno, predmetnim je Sporazumom osigurana tražbina iz Ugovora o atipičnim tajnim udjelima od dana 01.06.2012. godine, a kojim ugovorom je stečajni vjerovnik preuzeo obvezu uplatiti društvu FE Magnetit d.o.o. iznos od 8.500.000,00 EUR, a koju obvezu je Vjerovnik u cijelosti ispunio. Nadalje, 1. Aneksom i 2. Aneksom Ugovora, Vjerovnik je preuzeo obvezu uplate daljnjih iznosa društvu FE Magnetit d.o.o. i to sve zajedno u ukupnom iznosu od 11.381.687,44 EUR, a koje obveze je Vjerovnik također u cijelosti ispunio. Dakle, upravo je temeljem navedenog ugovora došlo do realizacije zajma isplaćenog od strane stečajnog vjerovnika društvu FE Magnetit d.o.o..

Nadalje, temeljem Ugovora o pripajanju od 24.03.2014. godine društvo FE Magnetit d.o.o. je pripojeno stečajnom dužniku, a čime su na stečajnog dužnika prešla sva prava i obveze društva FE Magnetit d.o.o..

DOKAZ: Nesporno
Uvid u ovosudni spis
Povijesni Izvadak iz sudskog registra od dana 08.09.2016. godine za stečajnog dužnika

Slijedom gore navedenoga, a sve imajući u vidu kako je temeljem Ugovora o atipičnim tajnim udjelima od dana 01.06.2012. godine stečajni vjerovnik isplatio zajam čija obveza vraćanja je prešla na stečajnog dužnika, u predmetnom Sporazumu je pravna osnova naznačena kao Ugovor o zajmu. Pri tome se napominje kako ne postoji zakonska zapreka i/ili obveza da stranke nekog ugovora u nazivu potpuno odrede njegov sadržaj pa tako i Ugovora o atipičnim tajnim udjelima od dana 01.06.2012. godine može sadržavati sporazum stranaka vezano za tajno društvo, ali i zajam. Stoga i nominacija tog ugovora u Sporazumu o lebdećem založnom pravu nije odlučujuća, a sve jer je stečajni vjerovnik jasno naznačio njihovu povezanost, koja uostalom proizlazi i iz samog teksta tih isprava.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis

XI. Nadalje, ovime se ukazuje i na daljnje žalbene razloge radi kojih je pobijano rješenje nezakonito i u dijelu koji se ne odnosi na tražbinu stečajnog vjerovnika.

Naime, sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i potom pogrešno primijenio materijalno pravo jer je u točki 11/1 naveo kako se tražbina vjerovnika CE-ZA-R d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Josipa Lončara 15, OIB: 03860945174 u iznosu od 16.613.446,50 kuna temelji na **ovršnim ispravama**, i to **Rješenje o ovrši Općinskog suda u Splitu od 22. rujna 2014. godine, broj: Ovr-4969/14**, za iznos od: 5.000.000,00 kuna uvećano za zateznu kamatu te priznati trošak ove ovrhe u iznosu od 67.500,00 kuna i **Rješenje o ovrši Općinskog suda u Splitu od 22. rujna 2014. godine, broj: Ovr-4972/14**, za iznos od: 11.421.567,00 kuna uvećano za zateznu kamatu te priznati trošak ove ovrhe u iznosu od 102.287,50 kuna, što zbrojeno iznosi osporeni iznos tražbine od: 16.591.354,50 kuna, dok se razlika u iznosu od 22.092,00 kune do cjelokupnoga ovršnoga osporenog iznosa odnosi se na tečajnu razliku iznosa od: 1.500.000,00 EUR-a kunske protuvrijednosti, kako je to navedeno pod točkom VI, 6.2. Prijave tražbine CE-ZA-R d.o.o., na stranici 5. i 6.. Pri tome sud *uzgred* navodi „...**kako ovršne isprave na kojima ovaj Vjerovnik temelji svoju tražbinu jesu i u Prijedlozima za ovrhu navedene zadužnice i bjanko zadužnice, (...) a temeljem kojih su navedena Rješenja o ovrši i donijeta od Općinskog suda u Splitu...**“.

Iz navedenoga je potpuno nejasno na kojim se to ovršnim ispravama i u kojem iznosu temelji tražbina CE-ZA-R d.o.o.. Naime, sud potpuno neosnovano ističe kako su to gore navedena rješenja o ovrši jer rješenje o ovrši uopće ne može biti ovršna isprava, osim za iznos sudskog troška koji je određen tim rješenjem. Rješenje o ovrši se donosi temeljem ovršne isprave, ovdje zadužnica CE-ZA-R d.o.o., ali isto nije ovršna isprava za tražbine iz tih isprava. Inače bi se temeljem ovršne isprave donosila nova ovršna isprava.

Nadalje, vjerovnik je podneskom od dana 13.07.2016. godine, a koji je objavljen na e-oglasnoj ploči stečajnog suda dana 14.07.2016. godine ukazao da zadužnice CE-ZA-R d.o.o. posl. broj ovjere OV-3305/13, OV-7909/13, OV-7910/13, OV-7911/13 te OV-7914/13, svaka na iznos od 1.000.000,00 kuna, a koje su navedene u prijavi istog vjerovnika i temeljem kojih su donesena gore navedena rješenja o ovrši, **ne predstavljaju valjane ovršne isprave**, a sve jer u istima nisu popunjeni svi zakonom određeni podaci, odnosno u istima nije naveden vjerovnik, a sve sukladno odredbama članka 215. OZ-a te odredbama Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (N.N. 115/2012, dalje: Pravilnik).

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis

XII. Na isti način sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i potom pogrešno primijenio materijalno pravo jer je u točki 11/2 naveo kako se tražbina vjerovnika CENTAR ZA KOMBINIRANI TRANSPORT ZAGREB d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Trg senjskih uskoka 7-8, OIB: 49800593791, u iznosu od 8.000.000,00 kuna temelji na **ovršnim ispravama**, i to bjanko zadužnicama ovjerene po javnom bilježniku u Solinu Bošku Jurišiću pod brojem: **OV-7899/13**, upisana u korist Vjerovnika u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje kod FINA-e na 15. mjestu; **OV-7900/13**, upisana u korist Vjerovnika u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje kod FINA-e na 16. mjestu i OV-7901/13, OV-7902/13, OV-7903/13, OV-7904/13, OV-7908/13, OV-7915/13, sve nadnevka: 21. 11. 2013. godine i glase na iznos od: 1.000.000,00 kuna.

Istim gore navedenim podneskom od dana 13.07.2016. godine, vjerovnik je ukazao da zadužnice CENTAR ZA KOMBINIRANI TRANSPORT ZAGREB d.d. pod posl. brojem ovjere **OV-7899/13** i **OV-7900/13** ne predstavljaju valjane ovršene isprave, a sve jer u istima nisu popunjeni svi zakonom određeni podaci, odnosno u istima nije naveden vjerovnik, a sve sukladno odredbama članak 215. OZ-a te odredbama Pravilnika.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis

XIII. Slijedom navoda ad. XI. i ad. XII. ovime se ističe daje sud je u točki 1/Da izreke pobijanog rješenja pogrešno uputio stečajnog vjerovnika TECHCOM GmbH da „...u roku od osam (8) dana od primitka ovog Rješenja, u ime i za račun stečajnog Dužnika, pokrenuti parnicu protiv navedenih stečajnih vjerovnika čije je navedeno tražbine utemeljene na ovršnoj ispravi...“, a sve iz razloga što u toj točki navedeni vjerovnici, i to konkretno CE-ZA-R d.o.o. i CENTAR ZA KOMBINIRANI TRANSPORT ZAGREB, d.d. ne temelje svoje potraživanje na ovršnoj ispravi.

Naime, tek bjanko zadužnice s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku se, sukladno članku 215. stavku 2. OZ-a, mogu dostaviti FINA-i na postupanje s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrši. Zbog toga što mora postojati propisani sadržaj na bjanko zadužnici da bi se ista uopće mogla uputiti na postupanje nadležnim tijelima te smatrati pravomoćnim rješenjem o ovrši, bilo bi u potpunosti pravno nelogično te bez ikakvog uporišta u primjenjivim propisima da se zadužnica bez potrebnog sadržaja može smatrati ovršnom ispravom u stečajnom postupku.

Posebno se ukazuje na odredbu članka 29. OZ-a kojom je određeno da je ovršna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

Imajući u vidu navedeno, a s obzirom da gore navedena rješenja o ovrši niti nisu ovršna isprava za tražbine kako ih je naznačio sud te da bjanko zadužnice gore navedenih vjerovnika nemaju upisane potrebne podatke koje zakon izričito zahtijeva da moraju postojati kako bi se bjanko zadužnica mogla smatrati pravomoćnim rješenjem o ovrši ili ovršnom ispravom, jasno je kako je utvrđenje suda o tome da se tražbine ovih vjerovnika temelje na ovršnim ispravama, a posljedično i upućivanje osporavatelja TECHCOM GmbH da pokreće parnice zbog toga što su „...navedene tražbine utemeljene na ovršnoj ispravi...“, u potpunosti promašeno te zakonski neutemeljeno.

Dijelovi iznosa prijavljenih tražbina društava CE-ZA-R (16.591.354,50 kn) i CKTZ (8.000.000,00 kn), a za koje sud navodi da su utemeljeni na ovršnim ispravama evidentno su tražbine koje nisu pokrivene ovršnim ispravama te je stoga sukladno članku 178. stavku 1. SZ-a sud morao odrediti da su navedena društva dužna pokrenuti parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporenih tražbina.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis

XIV. S obzirom na sve navedeno, to se predlaže drugostupanjskom sudu da ukine pobijano rješenje odnosno, ako drugostupanjski sud ne bi usvojio ovaj prijedlog stečajnog vjerovnika, to se predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje u cijelosti te vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Stečajni vjerovnik ovime traži trošak sastava ove žalbe, i to:

ZAHTEJ ZA NAKNADU TROŠKA	
VPS:	105.063.309,02 kn
broj bodova:	10.000
1. sastav žalbe prema OTbr. 7.1., 14.3. i 42.	
10000 b x 10,00 kuna	100.000,00 kuna
26% PDV-a	26.000,00 kuna
2. sudska pristojba	1.000,00 kuna
3. trošak slanja poštanskih pošiljki prema OTbr. 44	- kuna
4. trošak telefonskih usluga prema OTbr. 44	- kuna
5. trošak uredskog materijala	- kuna

6. trošak bankarskih usluga prema OTbr. 44	- kuna
7. trošak sudskog tumača za prevodjenje	
ukupno - stranica X 200,00 kuna	- kuna
UKUPNO:	126.000,00 kuna

TECHCOM GmbH
kojeg zastupa:
Odvjetničko društvo
KALLAY & PARTNERI d.o.o.
Vedran Hasaj, odvjetnik

Hrvatska pošta
Obr: 67311610306

Potvrda o primitku

☒ preporučene pošiljke ☐ vrijednosne pošiljke
☐ paketa

POŠILJATELJ: **Odvrtačko društvo KALLAY & PARTNERI d.o.o.**
Ciklo uprave društva - djelatnost: odvjetništvo
Ulica: ZADAR, 10000 Zadar
tel: 011 324 011 fax: 011 342

PRIMATELJ: **TRGOVATSKA DOO V SPLITU**
SUKOLANSKA 6, 21000 SPLIT

(broj i naziv određeniog poštanskog ureda)

Vrijednost: 10101 Zagreb kn

Prijamni broj: 859g

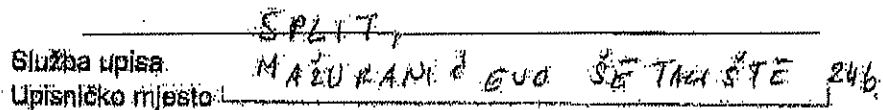
Masa: *20.20

Postarina: 08.09.16 19:47:31 8 50
0911

Osnovne dopunske usluge:
(staviti x za odabranu uslugu)

☒ S povratnicom ☐ Izdvojeno
☒ Otkupnina ☐ Uručiti osobno primatelju

Obr. P-10a Ozn. za narudžbu: 6/2014 **Hrvatska pošta**

Obrazac 25

[illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

[illegible]

* Ako je prijedlog za glavni upis dostavljen po službenoj dužnosti, ne popunjavaju se podaci o predlagatelju i punomoćniku.

Predlažem da Služba upisa donese zaključak o glavnom upisu.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in financial reporting.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It includes a detailed description of the experimental procedures and the statistical analysis performed.

3. The third part of the document presents the results of the study. It includes a series of tables and graphs that illustrate the findings of the research. The data shows a clear trend of increasing activity over time.

4. The fourth part of the document discusses the implications of the findings. It suggests that the results have significant implications for the field of study and may lead to further research in this area.

5. The fifth part of the document concludes the study. It summarizes the key findings and provides a final statement on the importance of the research.

B) Podaci o pokretnosti, dionici, udjelu ili poslovnom udjelu, pokretnosti koja je pripadnik nekretnine, ukupnosti stvari i drugom pravu.

[illegible]

The image is a dark, noisy scan of a document page. It appears to be a ledger or a table with multiple rows. The top portion of the page is very dark and noisy, with faint horizontal lines visible. The bottom portion of the page is lighter and shows more distinct horizontal lines, possibly indicating a header or footer section. The overall quality is poor, with significant speckling and noise throughout.

*Popisuje se do 20 pokretnina / prava. Ako je broj pokretnina / prava veći od 20 cjelokupni popis prilaže se na molbu.

(potpis predlagatelja/podpisovnika)
 (potpis /zastopnik)

Podatke u nastavku unosi Služba upisa

ZAKLJUČAK | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Nalaze se predloženi glavni opis u ulošku glavne knjige br. _____

U _____, | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

(potpis i pečat ovlaštene osobe Službe upisa)

Dostaviti zaključak:

1. Predlagatelju (vjerovniku, ovrhovoditelju, predlagatelju osiguranja)
2. Protustranci (dužniku / ovršeniku / protivniku osiguranja)
3. Javnoj knjizi _____
4. _____
5. _____
6. _____

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog zaključka stranke i sudionici mogu podnijeti prigovor općinskom sudu u roku od 8 dana, pismeno u dva (2) primjerka putem ove Službe upisa.

Služba upisa
Upisničko mjesto SPLIT
PRIMLJENO

PRIDLOG ZA GLAVNI UPIS**19-04-2016**

Na temelju Solerniziranog Sporazuma o zasnivanju labeškog zajednog prava OV-12059/2014 od 12.11.2014 kojim je javni bilježnik ovjerio spomenuti Sporazum:

Predlagatelj

TEHNOLOGIJA	01/1924/160
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Potpisnik	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)

Punomoćnik

GLAVNOVJEŠKO PUNOMOĆJE	01/1924/160
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)

A) Rodaci o dužniku/ovršeniku/protivniku osiguranja

APRIJEDLOG ZA	01/1924/160
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)
Ime i prezime osobe koja predlaže	(01/1924/160)
(Ime i prezime osobe koja predlaže)	(01/1924/160)

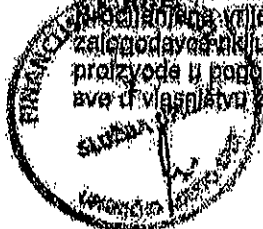
B) Podaci o pokretnosti, dionici, udjelu ili poslovnom udjelu, pokretnosti koja je pripadak nekretnosti, ukupnosti stvari i drugom pravu.

1. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/1, kao: juka (1407 m), izgrađeno zemljište (984 m), put (2492 m), izgrađeno zemljište (1717 m), izgrađeno zemljište (8787 m), izgrađeno zemljište (21 m) i nerazvrstano (100 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
2. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/4, kao: juka (777 m), izgrađeno zemljište (774 m) i nerazvrstano (97 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
3. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/5, kao: juka (484 m), izgrađeno zemljište (483 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
4. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/6, kao: juka (14098 m), izgrađeno zemljište (15008 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
5. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/7, kao: juka (874 m), izgrađeno zemljište (874 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
6. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/8, kao: juka (8155 m), izgrađeno zemljište (9112 m) i pomoćna zgrada (43 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
7. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4981/9, kao: juka (2680 m), izgrađeno zemljište (2680 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
8. Vrata: ukupnost stvari. Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b.r. 4982, kao: juka (660 m), hala (660 m) i pomoćna zgrada (18 m). Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući, bez ograničenja, strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.

9. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 4993, kao: umolna (981 m), izgrađeno zemljište (49 m), hala (112 m), pomoćna zgrada (27 m), izgrađeno zemljište (294 m), pomoćna zgrada (20 m), pomoćna zgrada (28 m), pomoćna zgrada (11 m), izgrađeno zemljište (277 m) i izgrađeno zemljište (60 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
10. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 4994, kao: umolna (144 m) i hala (144 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
11. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 4994, kao: umolna (128 m) i izgrađeno zemljište (144 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
12. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 5010, kao: umolna (638 m), dvorište (80 m) i gospodarska zgrada (445 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
13. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 5040, kao: umolna (4209 m) i željeznička pruga (2209 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
14. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 5260, kao: umolna (628 m) i nerazvistište (628 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
15. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 5268, kao: doljana (94 m) i pašnjak (94 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
16. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 5270, kao: doljana (89 m) i pašnjak (89 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.
17. Vrsta: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalagodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.o.br. 5280, kao: umolna (276 m), pomoćna zgrada (9 m) i željeznička pruga (7267 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročlanjena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalagodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, sirovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalagodavca, a koja je potrebna zalagodavcu za rad pogona.

18. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4981, kao: dolina (197 m) i pašnjak (187 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
19. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4981, kao: umčina (512 m) i željeznička pruga (512 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
20. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca (društvo Fa Magneti d.o.o. za proizvodnju prikolice) je založnom dužniku u danom 11. srpnja 2014. godine upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4981/10, kao: juke (939 m) i nezavršena (939 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
21. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4995, kao: umčina (5920 m), hala (5900 m) i pomoćna zgrada (114 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
22. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca (društvo Fe Magneti d.o.o. za proizvodnju prikolice) je založnom dužniku u danom 11. srpnja 2014. godine upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4987, kao: umčina (1914 m), zarađeno zemljište (1998 m) i pomoćna zgrada (88 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
23. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor u suvlasništvu je (i) zalogodavca (društvo Fe Magneti d.o.o. za proizvodnju prikolice) je založnom dužniku u danom 11. srpnja 2014. godine i (ii) društva Techcom d.o.o., Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac, i upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 5092, kao: umčina (5716 m) i zarađeno zemljište (5716 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
24. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca (društvo ADRIA ŽELJEZARNA d.o.o. za proizvodnju i usluge) pripojeno je založnom dužniku u danom 11. srpnja 2014. godine upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4990, kao: umčina (6822 m), hala (1840 m), pomoćna zgrada (70 m), pomoćna zgrada (181 m), hala (1801 m) i pomoćna zgrada (81 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.
25. Vrata: ukupnost stvari; Opis prostora: Poslovni prostor zalogodavca (društvo ADRIA ŽELJEZARNA d.o.o. za proizvodnju i usluge) pripojeno je založnom dužniku u danom 11. srpnja 2014. godine upisan u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel u Kaštel Lukšiću, k.o. Kaštel Sućurac, z.k.b. br. 4991, kao: umčina (89 m) i hala (89 m); Adresa: Cesta dr. Franje Tuđmana 78, 21212 Kaštel Sućurac; Pročijejena vrijednost: 6410301,76; Opis stvari: Ukupnost sve opreme vezane uz proizvodni pogon zalogodavca uključujući bez ograničenja strojeve, motorna vozila, alat, servisnu opremu, strovine i finalne proizvode u pogonu, i svu ostalu opremu potrebnu za proizvodnju proizvoda od željeza i njihovo testiranje sve u vlasništvu zalogodavca, a koja je potrebna zalogodavcu za rad pogona.

c) Predlažem da se na pokretnosti pravu pod B) dopusti upis:

Založno pravo na ukupnosti stvari

radi osiguranja potraživanja 12.400.000,00 EUR s rokom otplate/krajnjim rokom dospijeća 31. prosinca 2022.

u konat

HECHOM GmbH	04/2023/00
(Miroslav Stanić - od Vrat - od Vrat - od Vrat)	(04/2023/00)
Hechom GmbH	04/2023/00
(Miroslav Stanić - od Vrat - od Vrat - od Vrat)	(04/2023/00)
HECHOM GmbH	04/2023/00
(Miroslav Stanić - od Vrat - od Vrat - od Vrat)	(04/2023/00)
HECHOM GmbH	04/2023/00
(Miroslav Stanić - od Vrat - od Vrat - od Vrat)	(04/2023/00)

ZAKLJUČAK 6513-344/14

Nalaze se predloženi glavni upis u uložku glavne knjige br. 6513-344/14

SPLIT, 10.04.2015

(potpis i pečat ovlaštene osobe Službe upisa)

RAMILA KAMBER V.B.

Zaključak dostaviti:

1. ADRIA ŽELIK d.o.o.
2. SILVIJE CVJETKO-odvjetnik

Za točnost ispravka:

Pouka o pravnom lijeku:

Proti ovog zaključka stranke mogu podnijeti prigovor općinskom sudu u roku od 8 dana, pisмено u dva (2) primjerka putem ove Službe upisa.

Služba upisa

Upisničko mjesto SPLIT

Protivda o primiku prijedloga

Ime i prezime/naziv predlagatelja-ice: TECHCOM GmbH

Adresa/sjedište predlagatelja-ice: Pommernstrasse 13, 80809 München, NJEMAČKA

Potvrđuje se da je dana 14.11.2014. u 08:00 sati zaprimljen Prijedlog za glavni upis i sljedeći prilozi:

Sporazum (punomoć predlagatelja u prilogu)

Mapa nekretnina

Povjesni izvadak iz sudskeg registra za ADRIA CELIK d.o.o.

Elaborat procene opreme, nekretnina tj. čitavog kompleksa društva ADRIA CELIK d.o.o. od 04.07.2014.

3x popis pokretnina

CD s popisom predmeta u elektroničkom obliku

3x popis predmeta

CD s popisom predmeta u elektroničkom obliku potpisan

CD s popisom predmeta u elektroničkom obliku

Up. broj: 6513-344/14

Odluka: PŽ 933/05-3

Zbirni podatci

Pravni podaci: P. 933/05-3
 Odluka: P. 933/05-3
 Naziv: Odluka o žalbi protiv presude
 Broj: P. 933/05-3

Odluka

XXIII PŽ-933/05-3

UIMEREpublikeHRVATSKE

PRESUDA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Šimića, predsjednika vijeća, te Vesne Buljan i Željka Oreškovića, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TRGOVAČKO OPATIJA d.d. u stečaju, Opatija, kojeg zastupa punomoćnica Karmen Pende Kovačević, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Pauković, Kovačević, Koren, Pende i Kralj u Rijeci, protiv tuženika RICITRUS d.o.o., Rijeka, radi pobijanja pravnih radnji, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2477/03 od 16. prosinca 2004. godine, u sjednici vijeća održanoj 22. veljače 2008. godine

presudio je

Odhija se tuženikova žalba i potvrđuje točka I. izreke presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2477/03 od 16. prosinca 2004. godine.

riješio je

I. Ukida se točka II. izreke presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2477/03 od 16. prosinca 2004. godine u kojoj se zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci određuje uspostava ranijeg zemljišno knjižnog stanja na k.č. br. 1611/1 u naravi autokamp i recepcija, upisano u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Rijeci u z.k.ul. 641, k.o. Rubeši, kakvo je bilo prije provedbe upisa založnog prava, tako da se briše založno pravo (hipoteka) u iznosu od 130.563,78 kn upisano u korist tuženika, na temelju Sporazuma o založnom pravu sklopljenog 12. studenoga 2002. godine između RICITRUS d.o.o. kao vjerovnika, TRGOVAČKO OPATIJA PREHRANA d.o.o., kao dužnika i TRGOVAČKO OPATIJA d.d., kao založnog dužnika, solemniziranog kod javnog bilježnika Krešimira Kuzlea iz Opatije 13. studenoga 2002. godine pod brojem OU-609/02, te se u tom dijelu predmet vraća tom sudu na

ponovno odlučivanje.

II. Ukida se točka III. izreke presude u kojoj je odlučeno o pamičnom trošku.

III. O troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud je u točki I. izreke presude utvrdio da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi solemnizirani Sporazum o založnom pravu sklopljen 12. studenoga 2002. godine, na temelju kojega je tužitelj, kao treći (zalagodavac) dopustio da se na njegovim nekretninama (k.č. br. 1611/1 u naravi autokamp i recepcija, z.k.ul. 641, k.o. Rubeši), upisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Rijeci, zasnue založno pravo (hipoteka), radi osiguranja tuženikove novčane tražbine u iznosu od 130.563,78 kn, koju ovaj ima prema TRGOVAČKO OPATIJA PREHRANA d.o.o., zatim je dopušteno da tuženik svoje založno pravo upiše u zemljišnu knjigu, te da se u ovršnom postupku namiri iz vrijednosti zaloga (hipoteke).

Tom je presudom u točki II. izreke prvostupanjski sud odredio da se u zemljišnoj knjizi na rečenim nekretninama uspostavi ranije zemljišno-knjižno stanje, i to brisanjem založnog prava (hipoteka) u iznosu od 130.563,78 kn upisanog u korist tuženika na temelju solemniziranog Sporazuma kojim je to pravo zasnovano. Ujedno je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi pamični trošak odmjeren u iznosu od 13.576,30 kn (točka III. izreke).

Prema utvrđenju prvostupanjskog suda navedenom u obrazloženju presude, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kojim se traži konstitutivno utvrđenje da je bez učinka prema stečajnoj masi pravni posao kojim je zasnovano založno pravo, kao i zahtjev da se u zemljišnim knjigama odredi brisanje tog založnog prava (hipoteke) radi uspostave ranijeg zemljišno-knjižnog stanja, jer je utvrdio da je predmetna pobojna radnja poduzeta jedan dan nakon podnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka nad tužiteljem, u vrijeme kada je tužitelj već bio nesposoban za plaćanje, a u postupku je utvrđeno da je tuženik, prema komu je radnja poduzeta, morao znati da je tužitelj bio nesposoban za plaćanje, te da se tom radnjom izravno oštećuju vjerovnici. Konačno, stečajni postupak nad tuženikom je otvoren već 16.

P1 933/05-3

siječnja 2003. godine.

Nadalje je utvrđeno da su u konkretnom slučaju kumulativno ispunjene opće i posebne pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika zbog poboynih razloga propisanih u članku 130. stavak 3. i članku 128. stavak 3. i 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 - dalje SZ), a kako je tužitelj dopustio tuženiku da na njegovoj nekretnini osnuje založno pravo bez naknade, sud nalazi da su ispunjene pretpostavke zbog poboynog razloga iz članka 132. stavak 2. SZ-a.

Pored navedenog pravnog osnova za pobijanje pravnog posla, odnosno uklanjanja njegovih pravnih posljedica, prvostupanijski sud je našao da su ispunjene i procesne pretpostavke za vođenje ove parnice, jer je tužba podnesena u roku od dvije godine od otvaranja stečajnog postupka, te uz odobrenje stečajnog suca, zbog čega je tužbeni zahtjev prihvatio pozivom na članak 143. stavak 1.-5. SZ, dok je parnični trošak odmierio na temelju članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99 i 117/03 - dalje ZPP).

Ovakvu presudu žalbom pobija tuženik, pozivom na sve žalbene razloge označene u članku 353. stavak 1. ZPP-a, uz prijedlog da se pobijena presuda uklne kao neosnovana, a tužitelj da se s tužbenim zahtjevom odbije, te da se obveže na naknadu parničnog troška, uvećanog za trošak njegove žalbe. U žalbi tvrdi da niti jedan provedeni dokaz tijekom postupka ne upućuje na to da bi tuženik u vrijeme zaključenja predmetnog Sporazuma morao znati za insolventnost tužitelja, što obrazlaže s činjenicom da s tužiteljem uopće nije poslovno surađivao, a u predmetnom poslu tužitelj je bio samo založni dužnik. Tuženik u žalbi prigovara i pravnoj ocjeni prvostupanijskog suda tako što tvrdi da je sud povrijedio članak 130. SZ-a pošto nije uvažio pravila o teretu dokazivanja, te da je pogrešno ocijenio da se u ovom slučaju primjenjuje članak 132. stavak 2. SZ-a i da se oštećenje vjerovnika ovdje samo po sebi razumije. Nastavno tome, ističe kako je iz samog Sporazuma razvidno da se radilo o osiguranju urednog poslovanja njegovog dužnika, koji je u vlasništvu tužitelja, pa da je zaključenjem predmetnog sporazuma tužitelj zapravo štitio svoju imovinu, a time i uredno namirenje ostalih vjerovnika, što pokazuje da u ovom slučaju ne može biti govora o izravnom oštećenju vjerovnika.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba na točku I. izreke presude je neosnovana.

Ispitavši točku I. pobijane presude na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, ujedno pazeci po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj žalbeni sud je ustanovio da je prvostupanijska presuda u tom dijelu pravilna.

U odnosu na zahtjev kojim se traži utvrđenje nedjelotvornosti predmetnog Sporazuma prema stečajnoj masi tužitelja, prvostupanijski sud je ispitao sve bitne okolnosti za donošenje

pravline odluke, te je na temelju izvedenih dokaza i njihove ocjene valjano utvrdio činjenično stanje, što žalitelj osporavanjem razloga prvostupanijske presude svojim navodima nije doveo u sumnju.

Tako je u prvostupanijskom postupku utvrđeno da je pobojna pravna radnja poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja, da se radi o radnji kojom se vjerovniku, ovdje tuženiku, daje osiguranje i omogućava namirenje tražbine, te da je radnja poduzeta u vrijeme kada je tužitelj već bio nesposoban za plaćanje i da je tuženik za okolnost nesposobnosti za plaćanje tužitelja trebao znati, zbog toga što je to bila opće poznata činjenica, kao i zbog toga što je tužitelj dopustio zasnivanje založnog prava na svojim nekretninama za društvo u kojem je bio jedini imatelj poslovnog udjela.

Polazeći od tako utvrđenih odlučnih činjenica, prvostupanijski sud je zauzeo pravno stajalište da se ovdje radi o pravnoj radnji iz članka 128. stavak 3. SZ-a, odnosno o pravnoj radnji kojom se izravno oštećuju vjerovnici (članak 130. stavak 3. SZ-a).

Međutim, navedeno pravno stajalište nije pravilno, jer je sud na temelju utvrđenim općih i posebnih pretpostavki koje tvore osnovu za pobijanje, pogrešno zaključio da se ovdje radi o poboyno radnji kojom se tuženiku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje u skladu sa sadržajem njegova prava (kongruentno namirenje), a da se pobojna radnja može pobijati zbog toga što je u vrijeme kada je radnja poduzeta tužitelj bio nesposoban za plaćanje, te da je tuženik morao znati za okolnosti iz kojih se nužno trebalo zaključiti da postoji tužiteljeva nesposobnost za plaćanje, unatoč tome što u postupku nije utvrđeno da bi tuženik znao da je prije poduzete pobojne radnje podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem.

Naime, u izloženom slučaju poboynom je radnjom tuženiku omogućeno osiguranje tražbine, koje on nije imao pravo zahtijevati na taj način i u to vrijeme, jer se radi o naknadnom davanju osiguranja za određenu tražbinu koje nije bilo predviđeno u pravnim poslovima na kojima se tuženikova tražbina temelji, dakle tuženiku je naknadno dano nešto na što on prema sadržaju prethodnog odnosa nije imao pravo, pa poboynu radnju treba smatrati inkongruentnim pokrićem iz članka 129. SZ-a.

Povrh toga, ovdje se radi o radnji koja je poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, pa se takva pobojna radnja može pobijati već zbog same činjenice što je poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Dakle, u tom je slučaju bilo dovoljno da bude ispunjena navedena posebna objektivna vremenska pretpostavka (članak 129. stavak 1. SZ-a).

U konkretnom slučaju se ne radi ni o pravnoj radnji, odnosno pravnom poslu kojim se vjerovnici izravno oštećuju iz članka 130. stavak 3. SZ-a, jer kako je naprijed kazano, ovdje nije riječ o kongruentnom pokriću iz članka 128. stavak 3. i 4. SZ-a, a te se odredbe odgovarajuće primjenjuju u slučajevima iz stavka 1. i 2.

PŽ 933/05-3

Članak 130. SZ-a.

No, iako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, pravilnom primjenom toga prava trebalo je o tužbenom zahtjevu odlučiti upravo onako kako je odlučeno u točki I. izreke osporene presude, zbog čega je ovaj žalbeni sud na temelju članka 368. stavak 2. ZPP-a presudom odbio tuženikovu žalbu.

Žalba na točku II. izreke presude je osnovana, ali ne iz razloga koji se navode u žalbi.

Ispitavši točku II. pobijane presude na temelju odredbe članka 365. stavka 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, ujedno pazeci po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj žalbeni sud je ustanovio da je presuda u tom dijelu zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 11. ZPP-a.

Naime, odlučujući o dijelu tužbenog zahtjeva kojim se traži uspostava ranijeg zemljišno-knjižnog stanja na dijelu tužiteljeve imovine na kojoj je zasnovano založno pravo, odnosno brisanje hipoteke, ovaj sud je pregledom z.k. izvotka (list 14. spisa) za nekretnine u vlasništvu tužitelja utvrdio da predmetna hipoteka nije zasnovana, odnosno nije upisana u zemljišnu knjigu, što više iz teretnog lista (C) z.k.ul. 641 proizlazi da je uknjiženo pravo zalog za iznos od 933.780,07 kn u korist Grada Rijeke, a ne u korist tuženika.

Prema tome, nejasno je na koji to provedeni upis založnog prava misli prvostupanjski sud, kada u točki II. izreke presude određuje brisanje hipoteke i naređuje u zemljišnim knjigama uspostavu ranijeg zemljišno knjižnog stanja, a u razlozima presude se o tome uopće ne očituje, zbog čega između izreke pobijane presude i njezinih razloga postoji proturječnost.

U svezi sa zasnivanjem založnog prava slijedi da je prvostupanjski sud odredio brisanje založnog prava, odnosno hipoteke, u zemljišnoj knjizi, a da tijekom prvostupanjskog postupka nije ispitao, je li založno pravo zasnovano, niti se iz obrazloženja presude može ustanoviti je li javni bilježnik uopće poduzeo radnje iz članka 262. točke 2. do 12. Ovršnog zakona kojima se na nekretnini tužitelja stječe založno pravo.

Pošto je pobjorna radnja poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka sud je bio dužan ispitati, a što nije, jesu li stranke sporazuma i tužitelj, kao jedan od sudionika sporazuma, da je suglasnost javnom bilježniku za poduzimanjem radnji vezanih za zasnivanje založnog prava, jer te radnje bez njihove suglasnosti nemaju pravni učinak (članak 269. OZ-a).

Osim toga, sve da je radnjom u korist tuženika i bilo zasnovano založno pravo tada bi se ranije zemljišno knjižno stanje moglo ishoditi samo na temelju zahtjeva upravljenog prema tuženiku, kojim bi se tuženiku, a ne zemljišnoj knjizi, naložilo da izda ispravu podobnu za brisanje založnog prava, odnosno hipoteke,

jer u smislu članka 141. stavak 5. SZ-a protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobjorne radnje.

Konačno, predmetni Sporazum ima samo važnost sudske nagodbe u odnosu na stranke (vjerovnika i dužnika) i na tužitelja, koji se potpisivanjem Sporazuma zapravo suglasio da se na njegovoj nekretnini zasnjuje založno pravo, a koje prema podacima iz zemljišne knjige još uvijek nije zasnovano, pa se ne može odrediti niti njegovo brisanje.

I činjenično stanje je stoga ostalo nepotpuno utvrđeno, budući da prvostupanjski sud nije utvrdio navedene odlučne činjenice, niti je u svezi s okolnošću realizacije založnog prava izveo odgovarajuće dokaze.

Stoga je na temelju članka 369. stavak 1. i 370. stavak 1. ZPP-a valjalo točku II. izreke prvostupanjske presude ukinuti i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Ujedno je na temelju članka 166. stavak 4. ZPP-a ukinuta i odluka o parničnom trošku, pa će prvostupanjski sud o cjelokupnim troškovima spora odlučiti u konačnoj odluci.

U ponovljenom postupku prvostupanjski će sud najprije ukloniti proturječnosti između izreke i razloga presude na koje je upozoreno ovim rješenjem, te će raspraviti sporna pitanja vezana za zasnivanje založnog prava na tužiteljevoj nekretnini, odnosno mogućih radnji za njegovu realizaciju sa ili bez suglasnosti stranaka i tužitelja, pri čemu će imati u vidu da je tužba podnesena protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta (tuženika) i da je upravo tuženik dužan tužitelju izdati ispravu podobnu za brisanje toga prava.

U Zagrebu 22. veljače 2008. godine

PREDSEDNIK VIJEĆA
ŽELJKO ŠIMIĆ, v.r.

Odluka: VTSRH PŽ 6494/2007-5

Zbirni podatci

Odluka

60. PŽ-6494/07-5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, te mr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja i Mirte Matić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja G. K. d.d. u stečaju, R., kojeg zastupa punomoćnik M. S., odvjetnik u R., protiv tuženika P. B. d.d. K., kojeg zastupaju punomoćnici M. P. i P. K., odvjetnici u P., uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja M. d.o.o. R., kojeg zastupa punomoćnik Ž. V., odvjetnik u R., radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1550/04 od 20. travnja 2007., u sjednici vijeća održanoj 13. srpnja 2012.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1550/04 od 20. travnja 2007.

rješio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1550/04 od 20. travnja 2007. u točki IV. njegove izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 180.860,00 kn u roku od osam dana.

II. Uvažava se tužiteljeva žalba, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-1550/04 od 20. travnja 2007. u točki IV. njegove izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 7.273,60 kn i rješava:

Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.273,60 kn.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka nastalih povodom pravnog lijeka u iznosu od 48.434,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zatražio da se utvrdi da je bez učinka prema stečajnoj masi Sporazum radi osiguranja novčane tražbine uknjižbom založnog prava na nekretnosti zalagodavca od 6. svibnja 1997. sklopljen između tuženika i stečajnog dužnika – tužitelja, na temelju kojeg je tuženik stekao pravo na izdvojeno namirenje (založno pravo) na tužiteljevim nekretnostima u visini od 3.175.078,00 kn, upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci u z.k.ul. 113 k.o. T.-S., k.č.br. 2307/1 kuća broj 19 od 116 čhv i k.č.br. 2308/1 pustoš pod cestom od 61 čhv u visini od 471.066,24 DEM (1.500.000,00 kn) pod poslovnim brojem Z-7440/97 od 7. kolovoza 1997., slijedom čega je tuženik dužan vratiti tužitelju u stečajnu masu instrumente osiguranja plaćanja za Ugovor o dugoročnom kreditu broj 5057 D/97 od 13. ožujka 1997. sklopljen između tuženika i stečajnog dužnika prije stečaja i izdati tužitelju brisovno očitovanje podobno za brisanje prava na izdvojeno namirenje na prethodno navedenim nekretnostima.

Pobijanim rješenjem prihvaćeno je sudjelovanje u postupku trgovačkog društva M. d.o.o. R. kao umješača na strani tužitelja (točka I. izreke), utvrđeno je da je tužitelj povukao tužbu u dijelu kojim je tražio da se utvrdi da ne postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u iznosu od 3.175.078,00 kn (točka II. izreke) te u dijelu kojim je zahtijevao utvrđenje da je bez učinka prema stečajnoj masi Ugovor o dugoročnom kreditu broj 5057 D/97 od 13. ožujka 1997. (točka III. izreke).

Tužitelju je naloženo naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 188.133,60 kn u roku od osam dana (točka IV. izreke).

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da su stranke 6. svibnja 1997. zaključile Sporazum radi osiguranja novčane tražbine uknjižbom založnog prava na nekretnosti zalagodavca i to tuženik kao predlagatelj osiguranja i tužitelj kao protivnik osiguranja te da je taj Sporazum zaključen radi osiguranja tuženikove tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu broj 5057 D/97 te da su predmet založnog prava tužiteljeve nekretnosti i to k.č.br. 2307/1 i 2308/1, upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, k.o. T.-S..

VTSRH P2 6494/2007-5

Osnovanost tužbenog zahtjeva sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 131. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00; dalje: SZ), utvrđujući postoje li razlozi za pobijanje pravnih radnji u stečaju.

Prema mišljenju prvostupanskog suda, na temelju utvrđenih činjenica ne može se zaključiti da je na temelju spornog Sporazuma (od 6. svibnja 1997.) došlo do oštećenja vjerovnika.

Prije svega, a s obzirom na to da je prije podnošenja zahtjeva za uknjižbu hipoteke od strane tuženika na spornim nekretninama već bilo uknjiženo pravo zalog, također u korist tuženika i to na temelju zahtjeva od 4. srpnja 1994., a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 2.275.328,00 DEM, prvostupanski sud je zaključio kako pobijanjem pravne radnje u konkretnom slučaju (Sporazuma od 6. svibnja 1997.) vjerovnici stečajnog dužnika ne bi bili u povoljnijem položaju. Navedeno zato jer vrijednost nekretnina na kojima je uknjiženo založno pravo nije veća od iznosa koji je osiguran založnim pravom uknjiženim u korist tuženika na temelju prijedloga od 4. srpnja 1994.

Nadalje, tužitelj nije dokazao da su u vrijeme poduzimanja pravne radnje koja je predmet spora postojale druge dospjele nepodmirene obveze, osim one obveze koja je osigurana hipotekom (založnim pravom) od 4. srpnja 1994. Nepostojanje drugih dospjelih nepodmirenih obveza proizlazi iz očevidnika o redosljedu plaćanja prema kojem najstarija evidentirana obveza ima dospijeće 18. studenoga 1997. (nakon sklapanja predmetnog Sporazuma) te iz Zapisnika H. z. z. m. o., Područne službe u R., od 12. prosinca 2001. prema kojima je tužitelj zaključkom obavezan na isplatu manje plaćenih iznosa (s osnove doprinosa za mirovinsko osiguranje i doplatu za djecu za razdoblje od 1. siječnja 1994. do 1. prosinca 1995. i od 1. siječnja 1996. do 30. studenoga 1998.) tek nakon izvršene kontrole, dakle, također nakon sklapanja spornog Sporazuma.

Prvostupanski sud je također utvrdio da je vjerovnik M. c. d.o.o. (ovdje umješak) stekao pravo zalog na istim nekretninama kao i tuženik 18. siječnja 1999., dok je vjerovnik E. d.d. R. to pravo stekao 2. svibnja 2000., dakle, nakon tuženika.

Prema tome, zbog postojanja ranije upisanog založnog prava u korist tuženika, činjenice da nije dokazano postojanje dospjelih nepodmirenih tražbina drugih vjerovnika (koji bi spornim Sporazumom bili stavljeni u nepovoljniji položaj) te zbog činjenice da tuženikova tražbina (osigurana predmetnim Sporazumom) postoji (što tužitelj nije uspio osporiti u ovom postupku), prvostupanski sud je zaključio da u konkretnom slučaju nije ispunjena osnovna pretpostavka pobijanja pravne radnje u stečaju – oštećenje vjerovnika.

Nadalje, prvostupanski sud je utvrdio (iz iskaza svjedoka K. Š.) da u konkretnom slučaju nije postojala ni namjera oštećenja vjerovnika iz čl. 131. st. 1. SZ-a, kao ni tuženikovo znanje za dužnikovu (tužiteljevu) namjeru oštećenja vjerovnika.

Prema mišljenju prvostupanskog suda ne postoje ni razlozi

pobožnosti iz čl. 131. st. 2. SZ-a jer se ne radi o pravnoj radnji koju su zaključile bliske osobe, ne radi se o izravnom oštećenju vjerovnika, a i protekao je dvogodišnji rok za podnošenje tužbe.

S obzirom na to da nije prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži da je bez učinka prema stečajnoj masi Sporazum od 6. svibnja 1997., nije osnovan ni tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži brisovno očitovanje za upis brisanja založnog prava u zemljišnim knjigama.

Konačno, a kako tužitelj tužbom ne traži pobijanje Ugovora o dugoročnom kreditu od 13. ožujka 1997. (na temelju kojeg je zaključen sporni Sporazum), on ne može tražiti ni vraćanje u stečajnu masu instrumenata osiguranja plaćanja za obveze iz tog ugovora. Osim toga, tužitelj nije naveo ni vraćanje kojih konkretno sredstava osiguranja zahtijeva, niti je naveo u čijem su posjedu ta sredstva osiguranja. Zato je prvostupanski sud odbio tužbeni zahtjev i presudio kao u izreci presude.

Odluku iz točke I. izreke rješenja donio je primjenom odredbe čl. 207. Zakona o parničnom postupku, dok je odluke iz točke II. i III. izreke rješenja donio primjenom odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

O troškovima postupka odlučio je primjenom odredbe čl. 154. st. 3. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

Protiv ove presude i rješenja u dijelu koji se odnosi na troškove postupka (točka IV. izreke rješenja) tužitelj je podnio žalbu i to zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Uz žalbu je dostavio presliku vlasničkog lista za k.č.br. 2307/1 i 2308/1 k.o. T.- S..

U žalbi je (u bitnom) naveo kako postojanje prijašnjeg upisa u zemljišnim knjigama nema nikakvog utjecaja na ishod ovog spora. Da taj prijašnji upis (onaj iz 1994. godine) proizvodi bilo kakav učinak, tuženik bi temeljem tog upisa, a ne onog iz 1997. godine pokrenuo ovršni postupak. Poremećaj ujednačenog namirenja stečajnih vjerovnika, odnosno pogodovanje samo jednom od njih, može nastupiti kasnije, nakon sklopljenog valjanog pravnog posla, tek u fazi ispunjenja ugovornih obveza, kada se jednom vjerovniku daje ili omogućuje osiguranje ili namirenje koje je u skladu s njegovim pravima, ali se njima remeti ujednačeno skupno i razmjerno namirenje ostalih (stečajnih) vjerovnika. Upravo se o takvoj situaciji radi u konkretnom slučaju.

Naime, pobijani Sporazum sklopljen je u vrijeme kada je uprava znala za postojanje insolventnosti i prezaduženosti. Tvrdnja saslušanog svjedoka (K. Š.) da nije imao namjeru oštetiti vjerovnike u proturječnosti je s njegovim postupcima. Ta namjera vidljiva je iz očevidnika Z. z. p. p. koji je bio osnova za pokretanje stečajnog postupka nad tužiteljem. Nadalje, a kako su tužitelj i tuženik u dugogodišnjem poslovnom odnosu, tuženik je sigurno znao za postojanje namjere oštećenja vjerovnika.

Tužitelj smatra da je dokazao ispunjenje zakonskih pretpostavki koje se tiču pobijanja pravnih radnji. Ukazao je i na nejasnoće

dijela obrazloženja pobijane presude koji se odnosi na vraćanje imovinske koristi i vraćanje instrumenata osiguranja. Tužitelj je predložio da drugostupanjski sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, a podredno da je preinači. Zatražio je i trošak postupka nastalog povodom pravnog lijeka.

U odgovoru na žalbu tuženik je naveo kako Sporazum o osiguranju nije rađen za potrebe bilo kakvog oštećenja vjerovnika. U konkretnom slučaju radilo se o gotovinskom poslu pri čemu je tuženik dobio založno pravo na nekretnini kao protučinidbu za novac koji je dao tužitelju. Tvrdnje tužitelja o oštećenju vjerovnika u vrijeme zaključenja pravnog posla i sklapanja sporazuma o osiguranju nisu utemeljene jer ni jedan vjerovnik nije svoje potraživanje učinio javnim i dostupnim trećim osobama pa nije jasno na koji bi način uopće tuženik znao ili bio dužan znati da takva potraživanja uopće postoje. Tuženik je predložio da drugostupanjski sud odbije tužiteljevu žalbu kao neosnovanu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu i rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o pamičnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba pamičnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda u cijelosti pravilna i zakonita, dok je u odnosu na rješenje prvostupanjski sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo.

U konkretnom slučaju nije sporno da su stranke 6. svibnja 1997. zaključile Sporazum radi osiguranja novčane tražbine uknjižbom založnog prava na nekretnini zalogođavca (tužitelja) te da je predmetni Sporazum zaključen radi osiguranja tuženikove tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu broj 5057 D/97 (list 15. do 20. spisa). Nesporno je i da su predmet založnog prava tužiteljeve nekretnine i to k.č.br. 2307/1 i 2308/1, upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci z. k. ul. broj 113, k.o. T. – S..

Sporno je, postoje li u odnosu na Sporazum radi osiguranja novčane tražbine od 6. svibnja 1997. razlozi za pobijanje pravnih radnji u stečaju te posljedično tome, je li osnovan tužiteljev zahtjev usmjeren na pobijanje tog sporazuma (prema stečajnoj masi), brisanje (nevaljane) uknjižbe i povrat onoga što je stečeno na temelju pobojne radnje (Sporazuma).

Opće pretpostavke poboynosti pravne radnje stečajnog dužnika koje moraju biti ispunjene (čl. 127. SZ-a) svode se na:

- okolnost da je nad dužnikom otvoren stečajni postupak,
- okolnost da je radnja koja se pobija poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka,
- okolnost da je radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika,

- okolnost da je krajnji rezultat pobijanja povećanje mogućnosti namirenja svih vjerovnika,
- uzročnu vezu između poduzete radnje i nastale posljedice.

Posebne pretpostavke poboynosti (čl. 131. SZ-a) koje moraju biti ispunjene u slučaju namjernog oštećenja vjerovnika (o kakvom se slučaju radi u ovom postupku jer pravna radnja koja se pobija predstavlja gotovinski posao u smislu odredbe čl. 140 SZ-a) jesu:

- radnja je poduzeta u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka,
- namjera na strani stečajnog dužnika da ošteti svoje vjerovnike,
- znanje druge strane za namjeru dužnika u vrijeme poduzimanja radnje (s tim da znanje za radnju znači da je druga strana znala ili morala znati za dužnikovu nesposobnost za namirenje ostalih vjerovnika).

Prema odredbi čl. 131. st. 1. SZ-a znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici (st. 1.). Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici (st. 2.).

Pravilno je shvaćanje prvostupanjskog suda prema kojem tužitelj, prije svega, nije dokazao da je poduzeta radnja dovela do oštećenja (ili pogodovanja) vjerovnika te da je krajnji rezultat pobijanja (u konkretnom slučaju) povećanje mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika u njihovoj ukupnosti.

Naime, s obzirom na to da je pobijanom radnjom (Sporazumom od 6. svibnja 1997.) utemeljeno opterećujuće pravo (založno pravo) na dijelu imovine stečajnog dužnika (ovdje tužitelja), posljedica pobijanja takve radnje (koja bi u konačnici značila brisanje nevaljane uknjižbe i uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja) morala bi dovesti do povećanja mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

U konkretnom slučaju, čak i da je pobijana pravna radnja ulistinu pobojna pa da je došlo do brisanja uknjižbe založnog prava tuženika na tužiteljevim nekretninama, takva situacija ne bi dovela do poboljšanja (ekonomskog) položaja stečajnih vjerovnika. Navedeno zbog toga jer je već prije podnošenja zahtjeva za uknjižbu založnog prava od strane tuženika (7. kolovoza 1997. – u skladu s odredbom čl. 138. st. 1. i 2. SZ-a) bilo uknjiženo založno pravo na istim nekretninama također u korist tuženika (odnosno njegovog pravnog prednika) i to na temelju zahtjeva od 4. srpnja 1994. podnesenog na temelju Sporazuma od 30. lipnja 1994., a radi osiguranja tražbine u iznosu od 2.275.328,00 DEM (list 151. spisa).

Dakle, s obzirom na to da su predmetne nekretnine već u toj mjeri opterećene stvarnim pravima (koja nisu predmet pobijanja), neosigurani stečajni vjerovnici ne mogu opravdano očekivati da će biti namireni iz vrijednosti tih nekretnina. Kako stečajni

VT5AH P2 6494/2007-5

vjerovnici ne mogu očekivati korist od pobijanja (namirenje iz vrijednosti nekretnine), nije pobojna ni radnja kojom je zasnovano založno pravo u korist tuženika, a koja je predmet pobijanja u ovom postupku.

Zbog navedenog, ne može se govoriti ni da je ispunjena (opća) pretpostavka oštećenja (ili pogodovanja) vjerovnika jer se o oštećenju vjerovnika može govoriti kada je pravnom radnjom smanjena mogućnost njihovog namirenja o čemu se u konkretnom slučaju (iz prethodno navedenih razloga) ne može govoriti.

Što se tiče posebnih pretpostavki pobijanja napominje se da je u konkretnom slučaju ispunjena samo jedna od njih i to da je pobijana pravna radnja poduzeta u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Postojanje namjere na strani stečajnog dužnika da ošteti svoje vjerovnike i znanje druge strane za namjeru dužnika u vrijeme poduzimana radnje tužitelj nije dokazao.

Naime, u odnosu na žalbene navode napominje se da tužitelj osnovano upire na to kako je u vrijeme zaključenja spornog Sporazuma bio insolventan (suprotno zaključku prvostupanjskog suda), a što proizlazi iz podataka o solventnosti Z. z. p. p. Podružnice R. od 9. ožujka 2001. i 6. srpnja 2001. (list 58. i 59. spisa). Međutim, sama činjenica insolventnosti ne znači da je na strani dužnika (tužitelja) postojala namjera oštećenja vjerovnika (posebna pretpostavka poboynosti iz čl. 131. SZ-a). Naime, za postojanje namjere potrebna je svijest i volja za oštećenjem vjerovnika koja ovisi o dužnikovom subjektivnom stavu prema cjelokupnom stanju stvari (njegovom gledištu insolventnosti, cilju i svrši poduzete radnje i dr.). Takvu svijest i volju tužitelj nije dokazao. Osim toga, čak i da je takvu namjeru dokazao, tužbeni zahtjev i dalje ne bi bio osnovan, a s obzirom na (prethodno obrazloženo) neispunjenje općih pretpostavki pobijanja pravnih radnji.

Isto tako, nije ispunjena ni pretpostavka koja se tiče znanja druge strane (tuženika) za namjeru dužnika da pravnom radnjom ošteti druge vjerovnike jer, prije svega, samim nepostojanjem dužnikove namjere oštećenja vjerovnika ne postoji niti znanje druge strane o tome.

Neovisno o žalbenim navodima, pravilna je i zakonita pobijana presuda i u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev koji se odnosi na vraćanje u stečajnu masu instrumenata osiguranja plaćanja za Ugovor o dugoročnom kreditu od 13. ožujka 1997. Taj ugovor proizvodi pravne učinke pa se ne može tražiti vraćanje instrumenata osiguranja plaćanja kao posljedica nevaljanog pravnog posla. Osim toga, vraćanjem instrumenata osiguranja tog Ugovora tužitelj ne bi vratio nikakvu imovinsku korist jer instrument osiguranja Ugovora zapravo predstavlja Sporazum od 6. svibnja 1997.

Slijedom navedenog, a kako tužitelj nije dokazao postojanje općih (čl. 127. SZ-a) i posebnih pretpostavki (čl. 131. SZ-a) pobijanja pravilno je prvostupanjski sud odbio njegov tužbeni zahtjev.

Zato je presuđeno kao u izreci presude (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Međutim, prilikom donošenja odluke o troškovima postupka, prvostupanjski sud je djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 151/04; dalje: Tarifa).

Naime, tuženiku (s obzirom na uspjeh u sporu u skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a) pripada pravo na naknadu troška na ime nagrade za rad punomoćnika odvjetnika i to za zastupanje na ročištima od 2. lipnja 2005., 14. veljače 2006. i 5. travnja 2007. iznos od po 31.760,00 kn za svako ročište (Tbr. 9. t. 1. Tarife), iznos od po 15.880,00 kn za pristup ročištima od 22. rujna 2005. i 27. travnja 2006. (Tbr. 9. t. 2. Tarife), iznos od 7.940,00 kn za pristup ročištu od 11. travnja 2006. (Tbr. 9. t. 5. Tarife), iznos od po 7.940,00 kn za sastav podnesaka od 16. rujna 2005 i 6. travnja 2006. (Tbr. 8. t. 3. Tarife), te pripadajući PDV u visini od 7.273,60 kn (Tbr. 42. Tarife) odnosno ukupno iznos od 180.860,00 kn.

Zato je tuženiku priznato pravo na naknadu troška u iznosu od 180.860,00 kn (točka I. izreke rješenja), dok je točkom II. izreke rješenja pobijano rješenje preinačeno i tužbeni zahtjev za naknadu troška odbijen u dijelu koji prelazi navedeni iznos (čl. 380. t. 3. ZPP-a).

Odluka iz točke III. izreke rješenja donesena je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 166. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 13. srpnja 2012.

PREDSEDNIK VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.